

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Daniely Zemanové a soudců Zdeňka Kühna a Pavla Molka v právní věci žalobců: **a) Ing. V. N., b) Ing. I. H.**, oba zast. JUDr. Ivanou Kožíškovou, advokátkou se sídlem Buzulucká 678/6, Praha 6, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I) Ing. J. N., II) Ing. Z. H., III) Ing. R. C., IV) Ing. R. C.**, ad I) – IV) zast. JUDr. Ivanou Kožíškovou, advokátkou se sídlem Buzulucká 678/6, Praha 6, **V) J. B., VI) K. B., VII) L. B., VIII) EKOSPOL, a. s.** se sídlem Dukelských hrdinů 747/19, Praha 7, **IX) Spolek „Pohoda bydlení Dubeč“**, se sídlem Kolocova 700/3, Praha 10, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 2. 2015, sp. zn. S-MHMP 940702/2014/SUP/Li, čj. 215832/2015, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 4. 2016, čj. 6 A 78/2015 – 194, o návrhu žalobců na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.
- II. Žalobcům se ukládá, aby **ve lhůtě 3 dnů** ode dne doručení tohoto usnesení zaplatili soudní poplatek (podle zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů) za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, který činí podle položky č. 20 sazebníku soudních poplatků částku **1000 Kč za každého ze žalobců**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou kasační stížností se žalobci (dále jen „stěžovatelé“) domáhají zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku Městského soudu v Praze, kterým byla zamítnuta jejich žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 2. 2015, sp. zn. S-MHMP 940702/2014/SUP/Li, čj. 215832/2015 (dále jen „rozhodnutí žalovaného“). Žalovaný uvedeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobců proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 15 ze dne 7. 4. 2014, sp. zn. ÚMČ P15 07394/2014, čj. 32217/2013/OÚR/VLe (dále jen „územní rozhodnutí“), jímž bylo rozhodnuto o umístění stavby osoby zúčastněné na řízení VIII) (dále jen „stavebník“) nazvané „Viladomy Dubeč“.

[2] Stěžovatelé požádali o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V návrhu stěžovatelé uvedli, že v současnosti již na základě stavebního povolení probíhá výstavba uvedené stavby, čímž jim vzniká materiální i nemateriální újma. Pokud by podle stěžovatelů došlo k realizaci stavby ve stávající povolené podobě, zásadním způsobem by se trvale zhoršila pohoda bydlení stěžovatelů v sousedících rodinných domech a přilehlých zahradách ve vlastnictví žalobců i osob zúčastněných na řízeních vyjma stavebníka. Přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s veřejným zájmem, neboť ten hájila v územním řízení Městská část Praha – Dubeč, která s umístěním stavby nesouhlasila z důvodu nedostatečné infrastruktury, kapacity čistírny odpadních vod, mateřských škol

apod. Podle stěžovatelů se přiznání odkladného účinku nedotkne nepřiměřeným způsobem práv třetích osob. V úvahu přichází v tomto ohledu pouze stavebník, který však podle názoru stěžovatelů v mnoha ohledech vědomě postupoval protizákonně.

[3] Osoby zúčastněné na řízení I) – VII) se s návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti i jeho odůvodněním ztotožnily.

[4] Z vyjádření stavebníka vyplývá, že nepovažuje návrh na přiznání odkladného účinku za důvodný. Tvzení žalobců podle něj nejsou ničím podložena. Stavebník poukázal na skutečnost, že městský soud již v jiném řízení zamítl návrh na přiznání odkladného účinku žalobě žalobců proti stavebnímu povolení na uvedenou stavbu. Zpoždění ve výstavbě by se nepřiměřeně dotklo práv stavebníka, neboť již uzavřel smlouvy s klienty na bytové jednotky, které mají stavbou vzniknout. Stavebník vyčíslil škody, jež by mu hrozily v důsledku zpoždění výstavby. Újma mu přitom podle něj hrozí i v souvislosti s poškozením dobrého jména stavebníka a případnou ztrátou klientů, kteří již uzavřeli 44 úvěrových smluv na koupi bytových jednotek v celkovém objemu 103 milionů Kč.

[5] Podle ustanovení § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek, Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Pro posouzení návrhu se přiměřeně použije ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s., podle něhož soud přizná kasační stížnosti odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Stěžovatel, který se domáhá přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, nese břemeno tvrzení a je povinen jím tvrzené skutečnosti přiměřeně doložit.

[6] Na úvod je vhodné poznamenat, že odkladný účinek představuje mimořádný institut, na jehož základě je možné prolomit právní účinky pravomocného rozhodnutí, které je až do doby jeho případného zrušení potřeba považovat za zákonné a věcně správné. Přiznání odkladného účinku tak bude zpravidla vyhrazeno ojedinělým případům (obdobně usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 12. 2003, čj. 7 A 115/2002 – 67, dostupné na www.nssoud.cz, stejně jako veškerá dále citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu). Institutem odkladného účinku má být docíleno toho, aby v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu bylo možné pozastavit vykonatelnost či jiné právní následky přezkoumávaného správního rozhodnutí. V určitých případech, kdy může stěžovateli na základě správního rozhodnutí vzniknout újma, tak mohou být důsledky správního rozhodování suspendovány. Nemůže se však jednat o jakoukoli či běžnou újmu, ale o újmu, která nabývá určité míry intenzity a výjimečnosti (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 12. 2005, čj. 2 Afs 77/2005 – 96).

[7] Důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatelé spatřují ve skutečnostech, které mají původ v samotné realizaci stavby, resp. ve stavebním povolení, což výslovně uvádějí v návrhu. V projednávané věci je však předmětem přezkumu územní rozhodnutí. Nejvyšší správní soud podotýká, že územní rozhodnutí a stavební povolení, přestože na sebe do značné míry chronologicky i obsahově navazují,

pokračování

jsou dvě na sobě relativně nezávislá správní rozhodnutí se samostatným předmětem řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 2. 2012, čj. 8 As 54/2011 – 344). Z judikatury Nejvyššího správního soudu přitom vyplývá, že případné zrušení územního rozhodnutí nemá samo o sobě za následek zrušení stavebního povolení, což vyplývá ze zásady presumpce správnosti aktů vydávaných správními orgány a z principu ochrany dobré víry jejich adresátů (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 2. 2009, čj. 1 As 79/2008 – 128). Některá pochybení správního orgánu, na jejichž základě případně správní soud přistoupí ke zrušení územního rozhodnutí, mohou být v dalším správním řízení dodatečně napravena bez zásadního vlivu na navazující stavební povolení. Předmětem přezkumu v projednávané věci je územní rozhodnutí, důvody pro přiznání odkladného účinku by se tedy musely vztahovat k jeho důsledkům, nikoliv stavebního povolení. Stěžovatelé však formulovali své obavy ze vzniku újmy pouze ve vztahu k účinkům stavebního povolení.

[8] Stěžovatelé dále namítali, že přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s veřejným zájmem, neboť stavba nemohla být umístěna z důvodu nedostatečné infrastruktury, kapacity čistírny odpadních vod, mateřských škol apod. Tato námitka napadá správnost a zákonnost územního rozhodnutí, čili meritum sporu. Nejvyšší správní soud však nemůže při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti předjímat výsledek řízení.

[9] Pro úplnost lze dodat, že důvody, na jejichž základě se stěžovatelé domáhají přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, představují běžný důsledek správních rozhodnutí.

[10] Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené neshledal důvody, na jejichž základě stěžovatelé žádali o přiznání odkladného účinku, dostatečnými pro přiznání odkladného účinku jejich kasační stížnosti ve smyslu ustanovení § 73 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto návrhu stěžovatelů na přiznání odkladného účinku nevyhověl.

[11] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá podle položky č. 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, soudnímu poplatku ve výši 1000 Kč.

[12] Zákon soud zavazuje k bezodkladnému rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku (§ 73 odst. 4 s. ř. s.), tj. bez zbytečných průtahů spojených s předchozím výběrem soudního poplatku. Rozhodnutí o uložení povinnosti zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku je proto součástí rozhodnutí o tomto návrhu (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32). Nejvyšší správní soud z tohoto důvodu uložil výrokem II. tohoto usnesení stěžovateli zaplacení předmětného soudního poplatku.

[13] Soudní poplatek lze zaplatit:

- vylepením kolků na tomto tiskopisu nebo

- bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703 - 46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby lze získat na internetových stránkách www.nssoud.cz v položce Rychlé odkazy – Úhrada soudních poplatků.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. července 2016

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu

pokračování

Vyhovuji výzvě a zasílám v kolkových známkách určený soudní poplatek.

podpis

Místo pro nalepení kolkových známek: